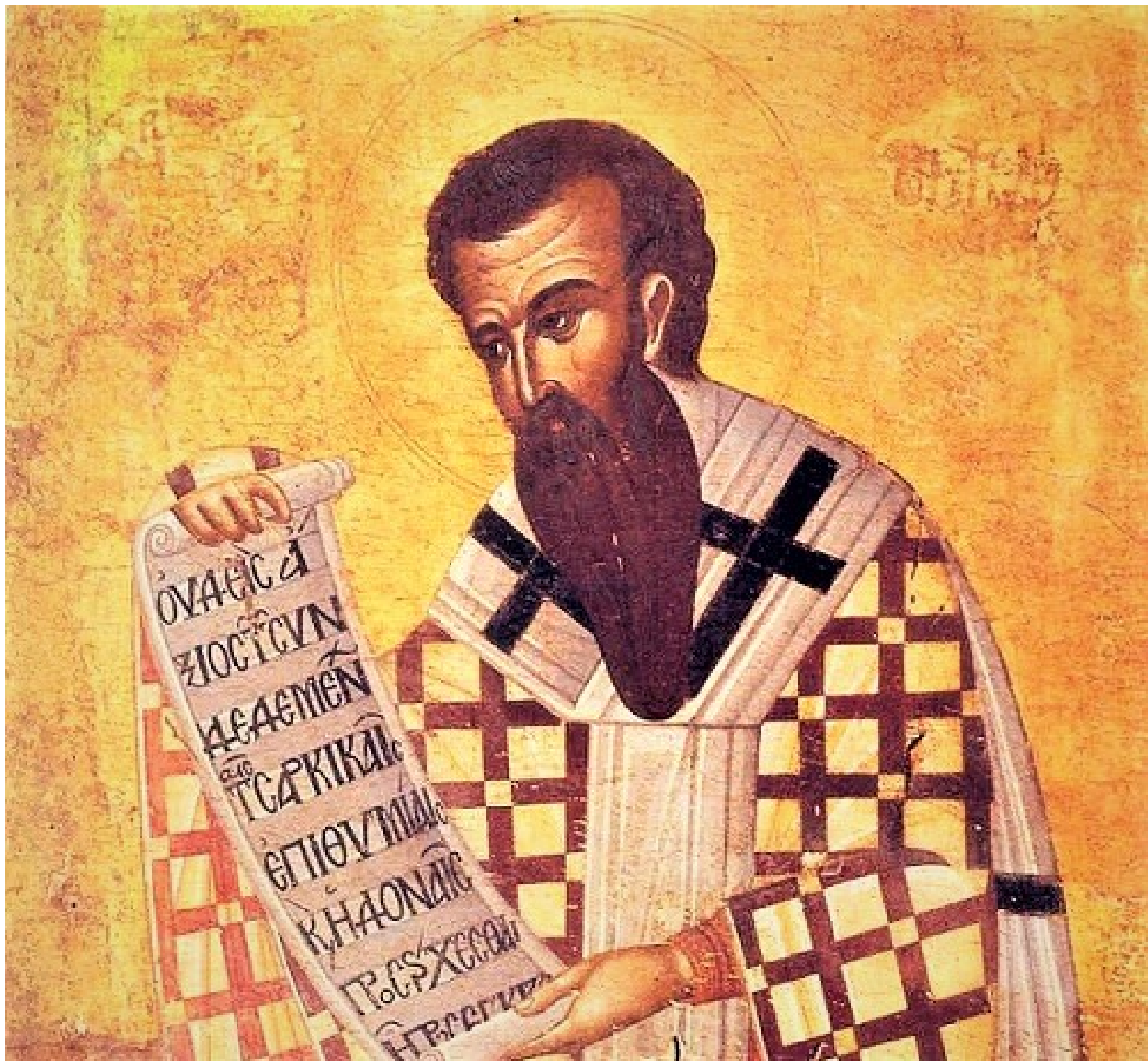

13 Σεπτεμβρίου 2019

Μέγας Βασίλειος: Η Δημιουργία του Ουρανού και της Γης έλαβε την αιτία της από το Θεό!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Ο Μέγας Βασίλειος.

Ομιλία Α'

«Εν αρχή εποίησεν ο Θεός τον Ουρανόν και την Γην».

Αρχή που πρέπει να τηρήσει όποιος μέλλει να εκθέσει την συγκρότηση του κόσμου, είναι να προτάξει στον λόγο του την αρχή της διακόσμησης του κόσμου. Γιατί σκοπός μας είναι να παρουσιάσουμε την Δημιουργία του Ουρανού και της Γης, που δεν πραγματοποιήθηκε αυτόματα, όπως φαντάστηκαν μερικοί, παρά έλαβε την αιτία της από το Θεό.

Ποια ακοή είναι αντάξια στο μεγαλείο όσων λέμε; Πώς έπρεπε να έχει προετοιμαστεί η ψυχή για να ανταποκριθεί στην ακρόαση τόσων μεγάλων

πραγμάτων;

Να είναι καθαρή από τα πάθη της σάρκας, να μην την σκιάζουν οι φροντίδες της ζωής, να είναι φιλόπονη, ερευνητική, να εξετάζει παντού, ίσως και σχηματίσει μια έννοια αντάξια του Θεού.

Πριν όμως εξετάσουμε την ακριβή σημασία των λόγων και διερευνήσουμε πόσο μεγάλα είναι όσα σημαίνουν οι μικρές τούτες λέξεις, ας σκεφτούμε ποιος είναι αυτός που συνομιλεί μαζί μας.

Γιατί, κι αν ακόμα δεν επιτύχομε το βάθος της σκέψης του συγγραφέα, εξ αιτίας της διανοητικής μας αδυναμίας, αν προσέξουμε ωστόσο στην αξιοπιστία του συνομιλητή μας θα φτάσουμε αυτόματα στην παραδοχή όσων μας λέει.

Είναι λοιπόν ο Μωυσής αυτός που μας έδωσε το θεμελιακό αυτό σύγγραμμα [εννοεί την «Γένεση»]. Ο Μωυσής, για τον οποίο έχουμε τη μαρτυρία ότι έγινε οικείος του Θεού, βρέφος ακόμα της αγκαλιάς. Που τον έκανε παιδί της η κόρη του Φαραώ, τον μεγάλωσε βασιλικά και έβαλε τους πιο σοφούς δασκάλους της Αιγύπτου να φροντίζουν τη μόρφωση του και μίσησε το μεγαλείο της βασιλείας και, επιστρέφοντας στον ταπεινό κόσμο των ομοφύλων του, προτίμησε να ταλαιπωρείται μαζί με τον λαό του Θεού, παρά να έχει μια πρόσκαιρη απόλαυση της αμαρτίας.

Είναι ο Μωυσής που είχε από την ίδια τη φύση του την αγάπη για το δίκαιο, και τον βλέπομε, πριν ακόμα του ανατεθεί η αρχηγία του λαού, να πολεμά θανάσιμα τους κακούς από φυσικό μίσος κατά της κακίας. Τον έδιωξαν έπειτα αυτόν που είχε ευεργετήσει και, παραιτώντας με χαρά την αιγυπτιακή βοή και φθάνοντας στην Αιθιοπία, μακριά από όλα τα άλλα, για σαράντα ολόκληρα χρόνια επιδόθηκε στη θεωρητική μελέτη των όντων.

Όταν ήταν ογδόντα ετών είδε το Θεό, όπως μπορεί να τον δει ο άνθρωπος ή μάλλον όπως δεν έτυχε σε κανέναν άλλο, κατά τη μαρτυρία του ίδιου του Θεού. «Αν παρουσιαστεί ανάμεσά σας προφήτης του Κυρίου θα του φανερωθώ σε όραμα και θα του μιλήσω στον ύπνο. Δεν θα κάνω όπως το δούλο μου το Μωυσή, που είναι πιστός στο σπίτι μου όλο και που θα του μιλήσω κατά πρόσωπο και όχι με υπαινιγμούς».

Μιλάει λοιπόν σε μας παίρνοντας όσα άκουσε από το Θεό, αυτός που αξιώθηκε να δει με τα μάτια του το Θεό ίδια με τους αγγέλους. Ας ακούσουμε λοιπόν λόγους της αλήθειας που διατυπώθηκαν όχι με πειστικά επιχειρήματα σοφίας ανθρώπινης αλλά σαν διδάγματα του Πνεύματος, που δεν επιζητούν τον έπαινο των ακροατών αλλά τη σωτηρία όσων θέλουν να διδαχθούν απ' αυτούς.

Από το βιβλίο "Βασιλείου του Μεγάλου, Ομιλίες στην Εξαήμερο" των εκδόσεων Πολύτυπο. Μετάφραση Ιγνάτιος Σακαλής.